

Tres quarts de Hamlet

Francesc Rotger

En el seu moment, aquesta revista es va empenyar, i amb tota la raó del món, quan es va estrenar a Ciutat *Hamlet* de Kenneth Branagh en versió reduïda. Els arguments en contra d'aquesta barbaritat ja varen ser exposats per "Temps Moderns" i eren irrefutables. Vaig plantejar-me de no anar-hi, a veure la pel·lícula, per una qüestió de principis. Després vaig claudicar i de totes maneres em va agradar, aquesta versió branaghiana del clàssic de Shakespeare, encara que retallada: pens que em vaig poder fer una idea, aproximada, de com devia ser l'original, sencer i subtitulat, privilegi només reservat,

aleshores, als espectadors de Madrid i Barcelona.

Quan, fa un parell de setmanes, vaig veure que es publicava, a la fi, l'estrena a Palma d'aquest *Hamlet* en "versió íntegra", amb les seves quatre hores, no ho vaig poder creure. És veritat que el cinema triat, el Rialto (el mateix on es va projectar la versió retallada) és, potser, el més incòmode de Ciutat; però vaig trobar que valia la pena d'arruïnar-se l'esquena a canvi d'assistir a una lliçó col·lectiva d'interpretació. Però quan em vaig aproximar a la finestreta i li vaig demanar a la venedora d'entrades si la pel·lícula es projectava amb subtítols, em va treure del meu error: "Hamlet", el de debò, arribava, sí, a Palma, però doblat (com la versió retallada) al castellà.

Em sembla un absurd. No som enemic del doblatge, perquè entec perfectament que això que es diu "gran públic" es al·lèrgic als cartellots, perquè pens que el dobladors han de guanyar la vida i perquè, de fet, hi ha doblatges magnífics (el de la versió retallada tampoc no era dolent). Però estic convençut que una persona capaç de suportar quatre hores de paraules del segle XVI (prodigioses paraules) també està en disposició, millor dit, està preferentment en disposició, de fer-ho sentint els actors amb la seva veu originària i llegint tots els cartellots que calguin. Ens donaren mig *Hamlet* i ara ens han donat tres quarts d'*Hamlet*. No sé si viuré prou per arribar a veure la pel·lícula de debò. ❖

